

Så vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg tror, vi skal passe på med som indgang til at gå på talerstolen her at sige, at den, der tier, samtykker. Hvis det blev taget helt bogstaveligt, ville der blive en lang kø op til talerstolen, hvis vi alle sammen skulle meddele os. Så det håber jeg ikke bliver forretningsordenen fremover.

Men jeg vil da gerne sige, at jeg ikke er i enig i hr. Helge Adam Møllers tolkning af, hvad man burde gøre med den risikovurdering, som vi har fået forelagt der var. Jeg mener ikke, at vi på samme måde som hr. Helge Adam Møller bare skulle lukke øjnene for sikkerhedsvurderingen og have truffet en beslutning om, at vi gennemfører arrangementet alligevel.

Jeg gad nok vide, hvor hr. Helge Adam Møller ville være henne i denne her debat, hvis det var gået galt – hvis regeringen havde overset, tilsidesat sikkerhedsvurderingen. Der var trods alt også adskillige hundrede andre mennesker til stede ud over Salman Rushdie ved det pågældende arrangement.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis jeg gengiver statsministeren forkert, må hr. Torben Lund jo stemme imod den dagsorden, som er foreslået, for dér står der jo i 2. afsnit, at Folketinget under alle omstændigheder finder det meget beklageligt, at regeringens beslutning den 10. oktober ikke var ledsaget af et tilstrækkelig klart alternativ, der var acceptabelt for Salman Rushdie. Her står der på dansk nøjagtigt det, jeg sagde, nemlig at der ikke var et præcist alternativ, som blev vedtaget samtidig med beslutningen om aflysningen. Der var ikke aftalt tid, sted, eller hvordan man skulle orientere Rushdie. Alt det hang som løse tråde i luften. Alt det var årsag til al den ballon, vi har været vidne til, og at der gik mere end 3 uger, før Salman Rushdie overhovedet blev orienteret.

Derfor var det en forkert beslutning. Derfor var det en halv beslutning, og derfor var det også en uansvarlig beslutning, hvis en regering vil optræde professionelt, så den kan være sig selv bekendt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Hvis jeg skulle vælge, hvem jeg tror mest på, Salman Rushdie eller den danske regering, så tror jeg altså mest på Salman Rushdie – det må jeg indrømme. Jeg tror mere og mere på det, han siger, jo mindre den socialdemokratiske ordfø-

rer svarer her fra talerstolen. Så må jeg forvente, at statsministeren på et senere tidspunkt redegør for det.

Det er da et problem, når Salman Rushdie sidder ved siden af statsministeren på et veltilrettelagt pressemøde og fortæller, at han absolut ikke mener, at der er nogen konkret sikkerhedsrisiko. Er det ikke et problem for statsministeren? Statsministeren lignede en, der havde et problem, må jeg så sige, set fra min tv-skærm hjemme i stuen.

Så må jeg sige: Hvis man nu den 10. oktober havde valgt en anden løsning, hvis man på det tidspunkt i stedet for den klodsede måde, man har behandlet det her på, havde valgt at flytte arrangementet, mon ikke det så var gået lidt bedre end det, der udspandt sig i går med det enorme sikkerhedsopbud? Jeg tror aldrig nogen sinde noget lignende har været tilfældet i Danmark – aldrig nogen sinde.

Hvis man havde valgt en anden attitude den 10. oktober, er statsministeren og den socialdemokratiske ordfører så ikke enige i, at så var det her nok foregået på en helt anderledes elegant og bedre måde? Og måske ikke – det er så en diskussion, der ikke har udspundet sig endnu – med de enorme udgifter, som det her så sandelig også må have medført.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så tror jeg, vi kan gå videre i ordførerrækken – det kan vi.

Anders Fogh Rasmussen (V):

At håndteringen af den her sag har været amatøragtig og klodset, kan enhver se med det blotte øje. Men det afgørende er i virkeligheden noget helt andet. Det afgørende er, at der den 10. oktober i regeringens sikkerhedsudvalg under statsministerens ledelse blev truffet en forkert beslutning. Der blev truffet en forkert beslutning, som viser en katastrofal mangel på politisk dømmekraft, og det er statsministeren, der var ansvarlig for den beslutning. Det alvorlige er faktisk, at statsministeren så oven i købet efter det forløb, vi har været igennem i dag, fastholder, at det var en nødvendig og rigtig beslutning. Det viser, at statsministeren ikke engang har lært af det forløb, vi har været igennem. Det var en forkert beslutning.

Det, regeringen besluttede, var at aflyse det påtænkte arrangement med en prisoverrækkelse til Salman Rushdie den 14. november. Statsministeren henviser så i dag til en såkaldt trus-